

BUDAPEST FŐVÁROS
KORMÁNYHIVATALA

KORMÁNYMEGBÍZOTT

**Budapest Főváros VII. Kerület Erzsébetváros Önkormányzatának
Képviselő-testülete**
részére

Iktatószám: BP/2800/00469-1/2022
Ügyintéző: dr. Petró Adrienn
Telefonszám: 235-1743
E-mail: petro.adrienn@bfkh.gov.hu
Tárgy: Törvényességi felhívás lakásrendeletekkel
összefüggésben

Ez a levél a TFÍK informatikai rendszerébe történő feltöltéssel kerül megküldésre.

Tisztelt Képviselő-testület!

Budapest Főváros Kormányhivatala a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított törvényességi felügyeleti jogkörében, az Mötv. 132. § (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján vizsgálta a Budapest Főváros VII. Kerület Erzsébetváros Önkormányzata tulajdonában álló lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek elidegenítéséről szóló 18/2012. (IV.27.) [a továbbiakban: Ör. 1.], valamint az Önkormányzat tulajdonában álló lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérbeadásáról szóló 12/2012. (III.26.) [a továbbiakban: Ör. 2.] önkormányzati rendeletek magasabb szintű jogszabályi előírásokkal való összhangját. A vizsgálat alapján az alábbi

törvényességi felhívást

teszem.

A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lt.) alapján az önkormányzatoknak nem csak lehetősége, de egyben kötelessége is rendeletet alkotni a lakásgazdálkodás területén; az Lt. 2. melléklete részletesen meghatározza azokat a tárgyköröket, amelyeket önkormányzati rendeletben kell szabályozni.

A lakásbérleti jogviszonyok vonatkozásában az önkormányzatok rendeletalkotási joga – ahogyan erre az Alkotmánybíróság is elvi jelleggel rámutatott – e téren korlátozott: *„a helyi önkormányzat jogalkotó hatásköre a lakásbérleti viszonyok szabályozására nem korlátlan, csak törvényi felhatalmazása alapján rendelkezik a lakásbérletre vonatkozó szabályozási jogkörrel”.*

Az Alkotmánybíróság kiemelte továbbá, hogy *„a helyi önkormányzat szabályozási jogkörét csak az Lt. keretei között gyakorolhatja. Az Lt. szabályozási módszerére az a jellemző, hogy nem általános felhatalmazást ad a helyi önkormányzatnak a tulajdonában álló lakásokkal kapcsolatos lakásbérleti jogviszonyok tartalmának szabályozására, hanem konkrétan meghatározza azokat a lakásbérleti jogviszonnyal kapcsolatos szabályozási tárgyakat, amelyekre nézve az önkormányzat rendeletében rendelkezhet.”* [3/1999. (III. 24.) AB határozat]

Az Lt. helyiségbérletre vonatkozó szabályai ugyan nagyobb mozgásteret biztosítanak az önkormányzatok részére, azonban a rendeletalkotási jog a helyiségbérlet kapcsán sem korlátlan, a szabályozás kereteit az Lt. 2. melléklete és egyéb rendelkezései határozzák meg.

A lakásbérleti szerződésekkel ellentétben a bírói gyakorlat a helyiségbérlet tekintetében a kötelekre és szerződésekre vonatkozó szabályanyag diszpozitivitását mondta ki. Az önkormányzatok tulajdonában álló helyiségre létrejött szerződésre azonban nem vonatkozik teljeskörűen a szerződéses szabadság elve: az önkormányzati helyiségek bérbeadásának és a bérbeadó hozzájárulásának a feltételeit – az önkormányzati lakásokra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával – önkormányzati rendelet határozza meg; a bérleti szerződés tartalmát pedig a felek a szerződési szabadság polgári jog szerinti általános korlátai és az önkormányzati rendelet tartalmának megfelelően alakíthatják ki.

I. Formai észrevételek

A jogszabály előkészítése során kiemelt figyelmet kell fordítani az Mőtv., a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) és a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII.14.) IRM rendelet (a továbbiakban: Jszer.) szabályaira.

1. Bevezető rész (Ör. 1. és Ör. 2.)

A jogszabály megjelölését követően a bevezető részben fel kell tüntetni a rendelet megalkotásához szükséges, a Jszer.-ben meghatározott érvényességi kellékeket.

a) A Jszer. 54. § (1) bekezdése értelmében a nem eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott rendelet *„bevezető részében egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják”.*

A Kúria Köf. 5032/2014 számú határozatában is rámutatott: *„...a felhatalmazó rendelkezések önkormányzati rendelet bevezetőjében való pontos megjelölése az önkormányzati rendeletalkotás fontos garanciája, mert ahogy a Kúria korábbi döntésében megállapította, ez alapján lehet eldönteni, hogy az önkormányzati rendelet igazodik-e a felhatalmazó jogszabály által elérendő célhoz, tárgyhoz és keretekhez.”*

Az Lt.-ben az önkormányzati rendeletalkotásra történő felhatalmazás nem egy konkrét helyen, hanem a törvény több pontján, elsősorban található; a 2. melléklet pedig összefoglalót ad arra nézve, hogy az önkormányzati rendeleteknek mit kell tartalmaznia. A Jszer.-nek megfelelő megoldás tehát az, ha a bevezető részben a Lt. valamennyi felhatalmazásként értékelhető szakasza feltüntetésre kerül, a Jszer. több felhatalmazásra vonatkozó hivatkozást tartalmazó bevezető rész felépítését tartalmazó 1. melléklet 7.5.2.2. pontjában foglaltak szerint.

b) A felhatalmazó rendelkezések mellett a feladatkör megléte is érvényességi kelléke a jogszabály megalkotásának. A Jszer. 55. § (1) bekezdése alapján *„A bevezető részben a rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy az eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés után meg kell jelölni azt a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a jogszabályt kiadják.”*

A Jszer. 55. § (5) bekezdése kimondja, hogy *„Önkormányzati rendelet bevezető részének a megszövegezésekor az önkormányzat feladatköréért az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés megfelelő pontját, a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését vagy más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését kell feltüntetni.”*

Önkormányzati rendeleteknél a feladatkör megjelölése minden esetben a konkrét feladatot telepítő jogszabályra való hivatkozással történik, ezért a lakásrendeletek esetében az Alaptörvény mellett az Mötv. 23. § (5) bekezdésének 14. pontjában megjelölt kerületi önkormányzati feladat, a „*saját tulajdonú lakás- és helyiséggazdálkodás*” feltüntetése is indokolt.

Az Ör. 2. bevezető részében megjelölt, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 16. § (1) bekezdése már nincs hatályban, a benne foglalt szabályozás lényegében átkerült az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdésébe, ezért az Ötv-re való hivatkozás felülvizsgálata javasolt.

Tekintettel arra, hogy a bevezető részben kerülnek feltüntetésre a rendelet megalkotásához szükséges érvényességi kellékek, lényeges, hogy a jogalkotói hatáskör és feladatkör feltüntetése pontos eligazítással szolgáljon. Ezen elvárás az Ör. 1. és Ör. 2. bevezető részének szükség szerinti módosításával teljesíthető, amelyre a Jat. 8. § (2) bekezdés b) pontja biztosít lehetőséget.

A lakásrendeletek módosításával kapcsolatban külön felhívom a figyelmet a Jszt. 53. § (2) bekezdésében foglalt szabályra, amelynek értelmében az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése a helyi önkormányzatok eredeti jogalkotói hatáskörét rögzíti, ezért az arra való önálló hivatkozás módosító rendeletek esetében sem elegendő, a származékos jogalkotói hatáskört meghatározó Lt. rendelkezések felsorolása ekkor is szükséges.

II. Az Ör. 1-t érintő észrevételek

1. Lakás vételárának meghatározása

Az Lt. 54. §-a az önkormányzatok számára rendeletalkotási kötelezettséget ír elő azzal, hogy kimondja, önkormányzati rendeletben kell meghatározni – mások mellett – az Lt. alapján elővásárlási joggal érintett lakások (Lt. 49. §) eladása esetén a lakás vételárának mértékét.

Az Ör. 1. 13. §-a ugyan a jogalkotási kötelezettségnek eleget téve szabályozza a térítés nélkül és a térítés mellett állami tulajdonból az Erzsébetváros Önkormányzata tulajdonába került lakások vételárát, azonban a rendelkezések – mivel azok alapján a ténylegesen fizetendő vételár nem állapítható meg – ellentétesek az Lt. előírásával.

A vételár mértékének egy konkrétan meghatározható összegnek kell lennie, azonban a „tulajdonosi jogok gyakorlója által jóváhagyott forgalmi érték legalább 85, 90 illetve 95%-a” ennek a feltételnek nem felel meg: a jelenlegi szabályozás a vételárat mérlegelés tárgyává teszi, a mérlegelési szempontok és azok beszámítási módszerének ismertetése nélkül.

Fentiek értelmében az Ör. 1. 13. § (1)-(2) bekezdése módosításra szorul: a vételárnak kizárólag a forgalmi érték százalékában történő meghatározásával és a „legalább” kifejezés elhagyásával teljesülhet az Lt. 54.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettség.

2. Helyiség vételárának meghatározása

Az Lt. 58. §-a alapján az elővásárlási joggal érintett helyiségek vételárának mértékét, megfizetésének módját (részletfizetés, vételárendedmény stb.) és feltételeit, valamint az elővásárlási joggal nem érintett helyiség eladásának feltételeit is önkormányzati rendeletben kell meghatározni. A vételár mértékének – amint az a törvényességi felhívás II. 1. pontjában is kifejtésre került – pontosan meghatározható összegnek kell lennie, az Ör. 1. 28. § (1) bekezdés b) pontja azonban ezen feltételnek nem tesz eleget, ezért annak módosítása szükséges.

A helyiség vételárát a tulajdonosi jogok gyakorlója által jóváhagyott forgalmi érték százalékában kell meghatározni, a mérlegelésre lehetőséget adó „legalább” kifejezés elhagyásával feloldható a jogsértő állapot.

III. Az Ör. 2-t érintő észrevételek

1. Bérbeadói jogkör gyakorlása

a) A lakás- és helyiséggazdálkodási, valamint a lakás és nem lakás céljára szolgáló helyiségeket érintő bérbeadói jogok gyakorlásának szabályait az Ör. 2. 2. §-ának (1) és (2) bekezdései határozzák meg, ennek értelmében – amennyiben a rendelet másként nem rendelkezik – a Budapest Főváros VII. Kerület Erzsébetváros Önkormányzatát megillető tulajdonosi jogok gyakorlása és a tulajdonában álló vagyonnal való gazdálkodás szabályairól szóló rendeletben foglaltakat kell alkalmazni. Az Ör. 2. 2. § (7) bekezdése azonban – ezen előírásoktól függetlenül – biztosítja a képviselő-testületnek, hogy egyedi határozatával bármely lakás, vagy helyiség tekintetében közvetlenül gyakorolja a bérbeadói jogokat.

Az Mötv. 41. § (4) bekezdése lehetőséget ad a képviselő-testületnek arra, hogy a nem kizárólagos hatásköreit átruházza. Erről – az Mötv. 53. § (1) bekezdés b) pontja szerinti előírásnak megfelelően – rendelkezni kell egyrészt a képviselő-testület szervezeti és működési szabályzatáról szóló rendeletében, másrészt az átruházás tényét fel kell tüntetni az adott tárgykört szabályozó önkormányzati rendeletben is, ezáltal biztosítva az önkormányzati rendeletek közötti összhangot. Ezzel összefüggésben az Mötv. Kommentár is kiemeli, hogy *„amennyiben az átruházás az állampolgárok jogaival, kötelezettségeivel kapcsolatos hatáskör-gyakorlásra vonatkozik, vagyis, ha a címzett jogosult az állampolgárok jogait és kötelezettségeit érintő döntést hozni, akkor a rendeleti formában történő átadást az is indokolja, hogy az állampolgárok jogait, kötelezettségeit illetően csak jogszabályban lehet rendelkezni.”*

A képviselő-testület – bizottságokra, polgármesterre és a jegyzőre – átruházott feladat-és hatásköreit a Budapest Főváros VII. kerület Erzsébetváros Önkormányzata Képviselő-testületének Szervezeti- és Működési Szabályzatáról szóló 38/2020. (IX.24.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: SZMSZ) 1. melléklete részletesen felsorolja. Az SZMSZ a lakás-és helyiséggazdálkodással kapcsolatos átruházott hatáskörökről teljes körű tájékoztatást nyújt, a konkrét jogszabályhely megjelölésével behatárolva az illetékes bizottság és a polgármester e tárgykörben gyakorolható jogköreit.

Az Mötv. hivatkozott szakasza alapján a hatáskör átruházásával nem szűnik meg a képviselő-testület befolyása és felelőssége a hatáskör gyakorlásával kapcsolatban; az átruházott hatáskör gyakorlásához utasítást adhat, illetve a hatáskör átruházását vissza is vonhatja. Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy az utasítás, visszavonás nem vonatkozhat egyedi ügy konkrét intézésére, csak az adott körbe tartozó valamennyi ügyre alkalmazandó általános instrukciókat határozhat meg, és nem lehet jogszabályokkal ellentétes sem. Amennyiben tehát a képviselő-testület a nem megfelelő hatáskörgyakorlás, vagy más ok miatt szükségesnek itéli, az átruházott hatáskört bármikor visszavonhatja; azonban *a hatáskör „visszavonása” nem egyedi ügyekben gyakorolható, hanem a teljes „hatáskörcsoport” visszavonását jelenti.* Az Ör. 2. 2. § (7) bekezdése ugyanakkor mind az SZMSZ-ben, mind pedig a 2. § (1) bekezdésében foglalt szabályokkal ellentétesen állapít meg a képviselő-testület számára – szinte korlátok nélküli – hatáskört.

A kifogásolt rendelkezéssel kapcsolatban további probléma, hogy a rendeleti szinten meghatározott hatásköri szabályoktól képviselő-testületi határozattal enged eltérést, amely jogbizonytalanságot eredményez. A Kúria Köf.5004/2020/4. számú határozatában is kiemelte, hogy *„az önkormányzati rendelet önkormányzati rendelettel módosítható, egészíthető ki. Az önkormányzat határozata nem jogszabály, az önkormányzat határozata tartalmától függetlenül nem járhat olyan joghatással, amely az önkormányzati rendelet módosításához vagy kiegészítéséhez vezet.”*

b) Az Ör. 2. 2. § (4) bekezdése szerint *„a Képviselő-testület a lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek kezelésével és bérbeadói kötelezettségének teljesítésével kapcsolatos üzemeltetési, karbantartási és bérleményellenőrzési feladatokat polgárjogi szerződés alapján végző személy vagy szervezet (továbbiakban: bérbeadó megbízottja) útján látja el”.*

A Jat. 2. § (1) bekezdése előírja, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie, azonban azzal, hogy a hivatkozott rendelkezésből nem ismerhető meg, hogy mely szervezet járhat el a bérbeadó megbízottjaként, ez a feltétel nem teljesül. A rendelet a bérbeadási jogok jelentős részének gyakorlását a „polgárjogi szerződés alapján végző személy vagy szervezet”-re ruházza, ezért jogos elvárás, hogy a norma valamennyi címzettje számára egyértelmű legyen, hogy ki járhat el ebben a jogkörben. A túlságosan általános megfogalmazás jogbizonytalansághoz vezethet, ezért a rendelkezés pontosítása, a jogkört gyakorló szervezet megnevezése javasolt.

2. A bérbeadó kötelezettségei

A Lt. 10. § (1) bekezdése alapján „a bérbeadó köteles gondoskodni

a) az épület karbantartásáról;

b) az épület központi berendezéseinek állandó üzemképes állapotáról;

c) a közös használatra szolgáló helyiségek állagában, továbbá e helyiségek berendezéseiben keletkezett hibák megszüntetéséről.”

A Lt. ezen rendelkezése kógens, attól való eltérés nem megengedett, a bérbeadót terhelő kötelezettség valamennyi általa bérbe adott lakással összefüggésben fennáll, függetlenül az épület tulajdoni viszonyaitól. Az Ör. 2. 25. § (1) bekezdése azonban a bérbeadó kötelezettségeit szűkítve úgy rendelkezik, hogy a fenti feladatok ellátása csak a kizárólagos önkormányzati tulajdonban lévő épületek esetében terhelik a bérbeadót, ezért az a jelenlegi formájában jogszabályellenes, módosítása indokolt.

Ezzel összefüggésben az Lt. Kommentárja is kiemeli, hogy „*problémás a bérbeadó épülettel kapcsolatos feladatainak értelmezése abban az esetben, ha a lakás társasházban található. Társasházi lakóépületben ugyanis az épület karbantartásáról, az épület központi berendezéseinek állandó üzemképes állapotáról; a közös használatra szolgáló helyiségek állagában, továbbá e helyiségek berendezéseiben keletkezett hibák megszüntetéséről nem a bérbeadó, hanem a társasházközösség köteles gondoskodni...Ennek ellenére a társasházközösség mulasztása a bérbeadót a bérlővel szembeni felelőssége alól nem mentesíti. A bérbeadó ilyen esetben, ha a társasházközösség tagja, akkor a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény előírásai, illetve a Ptk. közös tulajdonra vonatkozó szabályai szerint jogosult az épület, illetve épületberendezések állagának megóvásához és fenntartásához feltétlenül szükséges munkálatokat elvégezni.*”

3. Bérbeadás bérlőtársak részére

Az Lt. 4. §-a alapján az önkormányzati lakást több bérlő együttesen is bérelheti, a bérlőtársi szerződés feltételeit önkormányzati rendeletben kell rögzíteni. Az Ör. 2. 4. § (4) bekezdés kimondja, hogy „*Önkormányzati lakásra - ha a bérlőkijelölésre jogosult eltérően nem rendelkezik - a házastársak közös kérelmére, bérlőtársi szerződést kell kötni*”. Az Lt. megfogalmazása egyértelmű, az önkormányzatot ebben a körben szerződéskötési kötelezettség terheli, ettől a rendeletében sem térhet el.

Az Ör. 2. 43. § (1) bekezdésének szabálya az Lt. idézett rendelkezéséhez képest további feltételt szab a bérlőtársi szerződés megkötéséhez, amikor előírja, hogy a házasságnak legalább 5 éve fenn kell állnia.

Az Lt. szabálya e tárgyban kógens: önmagában a házastársi kapcsolat megléte ad jogot a bérlőtársi szerződés megkötésére, a házasságkötés időpontja nem releváns, azt az önkormányzat e körben nem vizsgálhatja. Az Ör. 2. 43. § (1) bekezdése az Lt. kógens szabályába ütközés miatt jogszabálysértő, módosítása szükséges.

4. Adatkezelés

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 5. § (3) bekezdése értelmében az Info tv. (1) bekezdés a) pontjában, a (2)

bekezdés b) pontjában, valamint az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés c) és e) pontjában meghatározott adatkezelés esetén a kezelendő adatok fajtáit, az adatkezelés célját és feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelő személyét, valamint az adatkezelés időtartamát vagy szükségessége időszakos felülvizsgálatát az adatkezelést elrendelő törvény, illetve önkormányzati rendelet határozza meg.

Az Ör. 2. adatkezelésről rendelkező 70. §-a az Info tv. előírásainak maradéktalanul nem tesz eleget, a törvény által előírt, önkormányzati rendeletben meghatározandó adatkör teljes körű megjelenítése érdekében a rendelkezés módosítása szükséges.

III. Az önkormányzati rendeletek megszövegezése

A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság és elsősorban a jogalkotó kötelessége annak biztosítása, hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.

A Jat. 2. § (1) bekezdése a jogalkotás rendjét érintő általános követelményt fogalmaz meg akkor, amikor kimondja, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. A jogszabályokkal szembeni alapvető elvárás a Jszt. 2. §-ában is megjelenik: *„a jogszabály tervezetét a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan, közérthetően és ellentmondásmentesen kell megszövegezni.”*

A fentiek értelmében a jogszabályoknak tehát meg kell felelniük a normavilágosság, átláthatóság, következetesség, kiszámíthatóság, az ellentmondás-mentesség, valamint az időtállóságra és állandóságra törekvés követelményének.

Az önkormányzati rendeletek egyes részei tekintetében megállapítható, hogy a jogalkotó a rendelkezések megszövegezése során nem járt el megfelelő alaposan, nem törekedett a helyes, a magyar nyelv szabályaival is összhangban lévő megfogalmazásra, a szövegkoherenciára. Jelen törvényességi felhívás kereteit meghaladja, hogy valamennyi észlelt elírást, nyelvtani vagy stilisztikai jellegű hibát, hiányosságot feltárjon, így csak a legszembetűnőbbeket emelem ki:

- Az Ör. 1. 15. § (4) bekezdés b) pontjának szövege egyrészt jelenlegi formájában nem illeszkedik a felsorolásba, másrészt a rendelkezés könnyebb értelmezhetősége érdekében annak további tagolása javasolt.
- Az Ör. 2. 33. § (2) bekezdésének a)-c) pontjai és a bekezdés első tagmondata közötti összhang hiányzik, a jelenlegi megfogalmazás felülvizsgálatra szorul.

Ezzel összefüggésben felhívom a figyelmet a Jszt. 3. § (2) bekezdésének előírására, amely szerint a jogszabály tervezetében a normatív tartalmat *jelen idejű kijelentő mondat*tal, egyes szám harmadik személyű megfogalmazás alkalmazásával kell kifejezni. Ennek értelmében a múlt idő használata kerülendő, e feltétel a megfogalmazás megfelelő átalakításával teljesíthető.

pl: „(2) A ténylegesen fizetendő lakbér mértéke a bérbeadási módok szerinti a következőkön alapul:
a) a szociális helyzet alapján bérbe adott lakás lakbérének mértékét a Ltv. 34. § (2) bekezdésében foglalt jellemzőkön
b) A költségelven bérbe adott lakás lakbérének mértékét a Ltv. 34. § (4) bekezdésében foglaltakat vette figyelembe
c) A piaci alapon bérbe adott lakás esetében lakbérének mértékét a Ltv. 34. § (5) bekezdésében foglaltakat vette figyelembe”

helyett:

(2) A ténylegesen fizetendő lakbér mértéke a bérbeadási módok szerint a következőkön alapul:

a) a szociális helyzet alapján bérbe adott lakás lakbérének mértéke a Ltv. 34. § (2) bekezdésében,

b) a költségelven bérbe adott lakás lakbérének mértéke a Ltv. 34. § (4) bekezdésében,

c) a piaci alapon bérbe adott lakás lakbérének mértéke a Ltv. 34. § (5) bekezdésében foglalt jellemzők alapján kerül meghatározásra.

- Az Ör. 2. 39. § (4) bekezdés b) pontjában megfogalmazott feltétel nincs összhangban az első tagmonddal, további tagolása is javasolt.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy az előző pontokban jelzett észrevételeknek megfelelő módosítások elvégzése mellett az Ör. szövegében esetlegesen észlelt további hibák javítása iránt is intézkedni szíveskedjenek.

Az egyértelmű és helyes megfogalmazás hiánya egyrészt megnehezíti az érintettek tájékozódását, másrészt a jogalkalmazó számára is bizonytalanságot okozhat, ezért kérem, hogy a jövőben a jogalkotás során fordítsanak kiemelt figyelmet e követelmények érvényre juttatására.

IV. Egyéb észrevételek

1. Az Ör. 2. 11. § (3a) bekezdése szerint az a)-b) pontokban foglalt élethelyzet fokozottan méltányolható, amennyiben az igénylő, illetve a vele költöző hozzátartozó vonatkozásában teljesülnek az ott felsorolt feltételek.

A jogszabályi hivatkozás jelenlegi formájában hiányos, a (3a) bekezdés a)-b) pontjai ugyanis nem élethelyzetre utalnak, hanem feltételként jelennek meg. A mindenki számára egyértelmű megfogalmazás és a hivatkozott jogszabályhely pontos megjelenítése érdekében a (3a) bekezdés módosítása szükséges.

2. Az Ör. 2. 11. § (3a) bekezdésének e) pontja fokozottan méltányolható élethelyzetnek tekinti, ha az igénylő a „335/2009. (XII. 29.) Kormányrendelet mellékletében meghatározott betegségben szenved, vagy a mellékletben említett fogyatékkal él”.
A rendeltetésben hivatkozott kormányrendelet megjelölése nem felel meg a Jszt. jogszabályra történő hivatkozásra irányadó 17-21. §-ában foglalt előírásainak, az alábbiak miatt.

A Jszt. 17.§ (1) bekezdése kimondja, hogy „jogszabály tervezetében jogszabályra vagy jogszabály rendelkezésére más jogszabály címének, más jogszabály szabályozási tárgykörének vagy a felhívni kívánt rendelkezések szabályozási tárgykörének a megjelölésével (a továbbiakban: rugalmas hivatkozás) kell hivatkozni, kivéve, ha ilyen módon a hivatkozott jogszabály vagy rendelkezés nem azonosítható egyértelműen.” A 18. § (1) bekezdése értelmében merev hivatkozás akkor használható, ha rugalmas hivatkozás nem alkalmazható.

A Jszt. 17.§ (1) bekezdése kimondja, hogy „jogszabály tervezetében jogszabályra vagy jogszabály rendelkezésére más jogszabály címének, más jogszabály szabályozási tárgykörének vagy a felhívni kívánt rendelkezések szabályozási tárgykörének a megjelölésével (a továbbiakban: rugalmas hivatkozás) kell hivatkozni, kivéve, ha ilyen módon a hivatkozott jogszabály vagy rendelkezés nem azonosítható egyértelműen.” A 18. § (1) bekezdése értelmében merev hivatkozás akkor használható, ha rugalmas hivatkozás nem alkalmazható.

A kormányrendeletre történő merev hivatkozás szabályos módjáról a Jszt. 21. § (6) bekezdése rendelkezik, az ennek való megfelelés érdekében az Ör. 2. 11. § (3a) bekezdésének e) pontjának módosítása szükséges.

3. Az Ör. 1. 30. §-ában foglalt rendelkezés szerint a rendelet a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelvnek való megfelelést szolgálja. A hivatkozott belső piaci szolgáltatásokról szóló EU-s irányelv a Közösség valamely tagállamában letelepedett szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó, tárgyát tekintve nem illeszkedik az Ör. szabályozási tárgyához, ennél fogva a záró rendelkezések közötti feltüntetése szükségtelen.

Az Mötv. 134. § (1) bekezdése első mondatában foglaltak alapján felkérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a felhívást, annak kézbesítésétől - azaz a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tfvhr.) 5.§ (1) bekezdése szerint, Nemzeti Jogszabálytár Törvényességi Felügyelet Írásbeli Kapcsolattartás céljára kialakított (a továbbiakban: TFÍK) informatikai rendszerbe történő feltöltésétől – számított

30 napon belül

vizsgálja meg, és a törvényességi felhívásban részletezett megállapításokra tekintettel a fennálló jogszabálysértő helyzetet szüntesse meg.

Kérem továbbá, hogy az Mötv. 134. § (1) bekezdésének második mondatában meghatározott törvényi kötelezettségnek eleget téve a törvényességi felhívás alapján tett intézkedésről, vagy egyet nem értésükről a Kormányhivatalt – a fent megadott határidőn belül – szintén a TFÍK informatikai rendszeren keresztül tájékoztatni szíveskedjenek.

Szükségesnek tartom jelezni, hogy az Mötv. 134. § (2) bekezdése alapján a megadott határidő eredménytelen leteltét követően a törvényességi felügyeleti eljárás körébe tartozó egyéb eszközök alkalmazásáról mérlegelési jogkörömben hozok döntést. A Tfvhr. 2. § (5) bekezdése értelmében a Kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eszközök alkalmazását addig folytatja, ameddig a jogszabálysértés nem kerül megszüntetésre.

Budapest, - dátum a digitális aláírás szerint

Tisztelettel:

Sára Botond